

Prodej mají v rukou mafie a spekulanti

Bratrstvo ojetých aut

Chcete **ZÍSKAT V DRAŽBĚ** téměř nový automobil za méně než třetinovou cenu? Na to zapomeňte. Dražby věcí movitých se u nás staly doménou pochybných lidí z polosvěta.

Vypadá to logicky a nadějně. Zemědělské družstvo, jež se utopilo v dlužích, rozprodává pod taktovkou exekutorské kanceláře své věci movité, kromě jiného hlavně automobily.

Živnostník nebo občan, který na tuto informaci na internetových stránkách věnovaných dražbám narazí, zjasná; mohl by ušetřit a získat výkonného pomocníka. Nastuduje si tedy na webových stránkách příslušného exekutora podrobnosti a technické detaily vozu, zaznamená si do diáře datum veřejné prohlídky vozu a poté dražby. Jedna se konala minulou středu v Brně v Husově ulici.

SUPI SE SLÉTAJÍ

Soudní znalec určil cenu, což v případě onoho džípu činilo sto dvacet tisíc korun českých včetně DPH. Dražba pak začíná na jedné třetině částky. Je tedy možné doufat, že za necelých šedesát tisíc bude auto patřit novému majiteli.

Byla by to úvaha logická, kdyby

se právě do dražeb automobilů nevrhli šibfí z autobazarů, pro které je to šance vydělat v době recese jejich oboru rychle peníze. Většinou se už navzájem znají a jsou tedy předem srozuměni s tím, že se o automobil porvou mezi sebou. A to metodou losování, neboť jejich cílem je navrhnout společně stejnou částku. Exekutor pak o vítězi musí rozhodnout losem. Automobil tak získá některý z bazarů.

NA VLASTNÍ KŮŽI

Posledních pět minut před začátkem dražby stále ještě nejsou zapsaní všichni dražitelé. Úřednice kroutí hlavou, někteří vypadají jako běžní občané, ty úřednice nezná. Většinu v místnosti s nedýchatelným vzduchem tvoří starí známí z autobazarů.

Také si mezi sebou nahlas a vulgárně vyprávějí historiky z jiných dražeb, hlavně o tom, kdo měl poslední štěstí s losem, ale pak neměl v kapse dostatečnou hotovost, a stejně auto nedostal.

◀ Velká část aut vydražených po exekuci končí autobazarech

Konečně jsou všichni zapsaní. Muž z vesnice, odkud pochází zkrachovalé zemědělské družstvo, který má k vozu evidentně citovou vazbu. I velký obtloustlý tmavý chlap se zlatými řetězy kolem krku, naprejtovaný v úzkých džínách. Je odněkud z východního Slovenska a neustále nervózně podupává nohama. Stejně jako nabuzený mladík celý v džínovém s koženkovou taštičkou na doklady a peníze, pevně sevřenou v pravé ruce. V levé drží plácačku se svým dražebním číslem a na krku se mu natřásá několik klíčků od různých automobilů.

BEZ ŠANCE

Třináct zájemců, z toho dva mimo autobazarovou branži. Vzduch je kvůli absenci klimatizace a neobvykle vysokému počtu lidí nedýchatelný. Dva evidentně nejprotřeplejší veškláci s auty si vyzývavě prohlízejí s despektem ostatní, při tom telefonují a šťourají se v nose. Exekutorský úředník dělá, že to nevidí.

▼ INZERCE

A pak už to jde ráz na ráz. Padne první nabídka a domluvení pánové z autobazarů zvedají plácačky s čísly a volají, že dávají stejně. Pět- apadesát. Stejně. Šedesát jedna pět set. Stejně. Sedmdesát pět. Stejně. Osmdesát. Osmdesát. Dobře, jdeme do toho všichni stejně. Devadesát. A najednou? Sto!

Jen jestli má peníze, vznáší námitku spojené bratrstvo ojetých aut. Jestli nikdo nezvedne nabídku, bude se to muset přiklepnout.

Když žádný z autobazarů nepřihodí, je jisté, že auto přesáhlo svou reálnou prodejní hodnotu. Nikdo na něm už nevydělá, jsou rozčilení muži, kteří se těšili na výdělek a losování. Muž, který s džípem deset let jezdil po polích a nechtěl se s ním rozloučit, odchází.

Jen jestli má dost peněz! Výkřik našťvaného prodejce z autobazaru profižne upoceně ticho. Nebojte, mám. Já mu nevěřím. Ale já mám dost peněz. Já to chci vidět. Jen ať jde hned pěkně na pokladnu a složí je. Do poslední koruny. Jinak se draží znovu. A bez něj. Já mu nevěřím. Koupit auto za takové peníze!

ADÉLA KNAPOVÁ